

FEHÉR FERENC VERSEI

HOLTOMIGLAN-HOLTODIGLAN

Fiam fekete lovak vittek
Fehérbe öltöztettek szépen
Búzamag pergett szememből
Szánjátok meg az éhezőket
Szöges patkó volt arcom
Boruljatok a földre

Fiam fekete lovak vittek
Piros pünkösd napján
Fiam szedtem a markot veled
Apátok rám dobta a zsákot
Csavarjátok följebb a lámpást
Ki ne hűljön az étel
Fehérbe öltöztettek szépen
Ki bújt el ott a sarkon
Fiam nagy fehér lovak visznek
Apátok piros pünkösd napján
Feketén hűljön az étel
Ki vitte el a lámpást

(1961.)

ARANYKACSA

Aranykacsa a jégen
Jobb volt neked a vízen
Nád rejtett réti szárnyék
Susogó szép világvég

Felhőfodorrá váltál
Földi hazádra vágytál

Lennél kalász a pártán
Úszó aranyszivárvány

Lettél magadnak oltár
Mégis másért lobogtál
Olvadt aranyban márvány
Mégsem mégsem szivárvány

Rangosabb hét királynál
Várt sosemvolt királylány
Voltál tündöklő fácán
Mégsem mégsem szivárvány

Voltál mindig csak voltál
Ez itt a végső oltár
Dermedt jég már a vermed
Arcodon patkók pengnek

Aranykacsa a jégen
Szivárvány hét színében
Csillogtassátok úgy ni
Ki tud nagyobbat rúgni

(1962.)

K O R S Ó

Se hús vizem se borom
Még a korma se korom
Csak holló csecsebecse
Nem oltja ez a szomjam
Úgy halaszt majd meg szomjan
Lelke is földfekete

Kuvik Huhogó lidérc
Kínálja csecset kísért
Fogamon agyag koccan
Örvénylő szomj a vize
Medre se partjai se
Tudom Vízhordó voltam

Ürege feltört kripta
Se lakója se titka
Világa színehagyott
Gyertya virágzik benne
Mintha gyökere lenne
Hát sose sirassatok

(1962.)

DARU-BALLADA

Áll egy szép gém
feneketlen tóban;
vár rá hét rém
birkaitatóban —
Szállj, daru, szállj!

Száll egy szép gém
vége nincsen égen;
vár rá hat rém,
meg is halhat éhen —
Várj, daru, várj!

Vár egy szép gém
kémény tetejében;
füst száll, öt rém
fonja körül éppen —
Szállj, daru, szállj!

Száll egy szép gém,
szél röpti régen;
vár rá négy rém,
közöttük a szégyen —
Várj, daru, várj!

Vár egy szép gém,
se napja, se éje;
három csúf rém
soha el ne érje —
Szállj, daru, szállj!

Száll egy szép gém
erdő közepébe;
ráfúj két rém:
magánya, emléke —
Szállj, daru, szállj!

Száll egy szép gém
kuruttyoló rétre;
rétnek tükrén
csak önmaga képe —
Várj, daru, várj!

Gubbaszt egy gém
se földön, se égen;
ő a hét rém,
halt volna meg éhen —
Vén daru, vén...

(1963.)

IDŐTLEN ÉNEK

Ha nem volna már csak két heted
s a havas szemöldű nagybeteg
fogná hazád a két kezed
meghajtanád-e térdedet
ha nem volna már csak rongy heted
ha nem volna már több életed

(1964.)